

Počet zmínek: 1

Online: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Shakespeare pod širým nebem je srdeční záležitost, říká herec Petr Panzeneberger

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 15.07.2025 13:19:00, Datum importu: 15.07.2025 13:46:30, Zdroj: moravskoslezsky.denik.cz, Rubrika: Ostravsko, Periodicita: Denně, Provozovatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Země: CZ, AVE: 5 990 Kč, GRP: 0,45, OTS: 40 410, Měsíční návštěvnost: 632 011, RU/den: 40 410, RU/měsíc: 298 890

Tvůrčí cesta herce Petra Panzenebergera vedla z Ostravy přes Brno až do Ústí nad Labem, aby se znovu vrátil do Ostravy, kde nyní patří mezi nejvýraznější herecké tváře. Se Shakespearovými texty se setkal už během studií a od té doby si zahrál řadu rolí v hrách tohoto světoznámého dramatika. Od titulní postavy v Richardu III. až po hrobníka v Hamletovi.

V rozhovoru se ho ostravský herec Vladimír Polák ptá na kouzlo hraní pod širým nebem, náročné tempo divadelní sezóny i na to, proč se mu nejlépe hraje právě doma v Ostravě.

Vladimír Polák: Petře, jestli se nepletu, tak jsi absolventem konzervatoře?

Petr Panzeneberger: Je to tak, absolvoval jsem ostravskou konzervatoř jako maturant v roce 2005.

MOHLO BY VÁS TAKÉ ZAJÍMAT

Roubenku v Ostravě zachvátil požár. Následky ohně jsou nemalé

Shořela roubenka, 14. července 2025, Ostrava-Radvanice. / Video: Deník/Lukáš Kaboň

VP: Ale hned na to jsi z Ostravy odešel, je to tak?

PP: Ano. Režisér Martin Františák mně tehdy nabídl angažmá v brněnském divadle Polárka. Následně jsem přešel do **Národního divadla** Brno, a posléze se stal členem HaDivadla.

VP: Takže jsi vlastně objel celé Brno.

PP: Dá se to tak říct. Jenže v HaDivadle nastal problém, protože mě do něj vzal tehdy končící šéf Luboš Balák, dá se říct, na truc svému nástupci Marianu Amslerovi. Aby ho naštvál tím, že bude mít v ansámblu herce, kterého nechtěl. Pochopil jsem tedy, že tam vlastně nejsem chtěný. Naštěstí přišla nabídka z Činoherního studia v Ústí nad Labem. Stejně jsem se ale pak jako boomerang vrátil do Ostravy, nejprve do Komorní scény Aréna a následně do **Národního divadla moravskoslezského**.

VP: Tam jsi nyní v podstatě prvním hercem, jak se říká v divadelní hantýrce. Přitom je tvůj repertoár plný velmi složitých úkolů. Jak zvládáš těžké, hlavní role? Os Shakespeara přes Chlestakova k Leonardovi v Krvavé svatbě, anebo Trufa v Goldonim po ostravsku? Protože musím zmínit, že kromě nich jsi vytvořil i velmi zajímavé monodrama Perníkář v režii Vojtěcha Štěpánka ve Studiu G. Monodrama považuji pro každého herce za opravdovou výzvu. Jak tě napadlo se pustit do takového projektu?

PP: Vyplynulo to z toho, že jsem měl po čtyřech letech volno. A přišla tato nabídka. Rozhodlo však téma, které mě velmi zajímalo. Jelikož jsem z Havířova a viděl jsem řadu dokumentů o drogové problematice, a hlavně dva o samotném Romanovi, o němž vlastně text hry je. Řekl jsem si tedy: proč ne. Knihu, podle níž divadelní text vznikl, jsem si schválně nepřečetl až do premiéry, aby mě její obsah neovlivnil.

VP: Takže původem jsi z Havířova?

PP: Jasně.

VP: Když se nyní dostaneme k Shakespearovi, při jaké příležitosti ses jako herec poprvé setkal s jeho texty?

PP: Bylo to už v době studia, při maturitním představení Sen noci svatojánské v režii Bedřicha Jansy. Vzpomínám na toto nastudování rád třeba v souvislosti se spolužákem Petrem Ochvatem, který byl výjimečný talent našeho ročníku, herecky i pohybově. Pamatuji si, jak říkal, že se v tanci cítí mnohem svobodněji než v činoherním herectví, které vnímal příliš intelektuálně zatěžkané. A za roli Puka právě v tomto představení obdržel vyznamenání nebo pochvalu za výborné ztvárnění role. To se na škole příliš nedělo.

VP: A jaká byla tvoje první profesionální shakespearovská role?

PP: To byl jeden z Vrahů v Richardu III. v **Národním divadle** Brno.

VP: V rámci Letních shakespearovských slavností jsi hrál už slavnou roli Hrobníka v Hamletovi v režii Janky Ryšánek-Schmiedtové. Jak jsi poprvé cítil atmosféru LSS?

PP: Já mám letní hraní nesmírně rád. Už během působení v Brně jsem se účastnil projektu Divadla Sedm a půl, takové letní štace po Baťově kanálu po řece Moravě. Zúčastnil jsem se asi tří ročníků, kdy jsme objížděli různé přístavy a rejdy. Tehdy jsem poznal, jak je letní hraní kouzelné a nádherné a že mě opravdu baví. Zároveň ale jak je časově náročné. Při LSS jsem pak zjistil, že je to projekt ještě náročnější – vzhledem k velikosti produkce. Určitě je to ale něco, co mě lákalo a stále láká a baví.

VP: Víím o tobě, že jsi měl vždycky hodně herecké práce, ať už v divadle, nebo později před kamerou, takže předpokládám, že na osobní život moc času není. Jak ses třeba seznámil s tvou ženou? Bylo to v kostýmu?

PP: To ty, Vladimíre, víš ze všech nejlépe, protože to bylo během Mikuláše, kdy jsi nás oslovil, jestli nechceme dělat já čerta a moje žena Kristýnka anděla. Takže konkrétně jsme se poprvé potkali na zadním sedadle tvého auta. Takže ano, mé seznámení s mou budoucí ženou bylo v kostýmu.

VP: Musíme připomenout, že Kristýnka je dnes herečkou v Komorní scéně Aréna.

PP: Ano, my jsme se tam vystřídali, dá se říct.

VP: A teď máte kromě syna Jáchyma další miminko.

PP: Dceru Adinu. Kristýna se teď bude vracet k hraní po mateřské. Ale i v jejím průběhu se na jeviště vracela, měla domluvu s vedením divadla, že když bude moct některý večer hlídat babička, tak by mohla oprášit některé své role. A musím říct, že to vycházelo celkem dobře.

VP: Musím také zmínit tvé dlouholeté účinkování v televizním Studiu Kamarád. Měl jsi ten pořad rád jako malý kluk?

PP: Ano, měl a velice. Moje nejoblíbenější postavy byly Muf a Harry Showman.

VP: Jaký to byl pocit, když jsi právě tyto dvě postavy převzal po Jiřím Císlerovi?

PP: Byla to velká výzva, které jsem se nejprve docela bál. Z produkce mi poslali materiál, ať naposlouchám jeho hlas a intonaci, a zkusím je napodobit. Ale vyšlo to. Když jsem poprvé vstoupil do studia, kde se pořad natáčí, mezi ty kulisy, byl jsem naprosto infantilní. Lumír Olšovský, který zrovna daný díl režíroval, mě ovšem ujišťoval, že takoví jsou tam na začátku všichni, že je to normální.

VP: Jak dlouho už v pořadu účinkuješ?

PP: Teď je to osmý rok.

VP: To je úžasné. Když zůstaneme u tvé spolupráce s televizí, tak musím vzpomenout tvoji zajímavou roli v detektivce, kterou dělala Česká televize Ostrava.

PP: Stíny v Mlze. Tam jsem poprvé před kamerou hrál kladnou postavu, detektiva. Předtím jsem dostával většinou role vojáků Wehrmachtu, esesáků, zlodějů, překupníků aut a tak dále.

VP: Takže krásná zkušenost, výborně. Když se vrátím k Shakespeareovi, v jakém překladu ses s ním setkal nejčastěji? Byly to překlady Jiřího Joska, nebo profesora Hilského, který Letním shakespearovským slavnostem v podstatě vévodí?

PP: Většinou šlo o překlady právě pana profesora Hilského.

VP: I v případě zmíněného brněnského Richarda III.?

PP: Ano. Překlady pana Joska jsem hrál asi třikrát za celou moji dosavadní kariéru. Celkově jsem účinkoval v asi sedmi Shakespearových hrách.

VP: Je nějaká shakespearovská role, která tě vyloženě láká?

PP: Ani ne. Já jsem vždy měl za takovou špičku pomyslného shakespearovského ledovce titulní postavu Richarda ve stejnojmenné tragédii. A to se mi splnilo nyní v **Národním divadle moravskoslezském**, kde jsem se mohl této příležitosti ujmout.

VP: A jak se osobně těšíš na LSS? A na jaké diváky LSS se těšíš nejvíce? Na ty ostravské, pražské, bratislavské...?

PP: Na ty ostravské jednoznačně.

VP: Tak to ti za ně moc děkuji a za sebe děkuji za moc příjemný rozhovor.

Foto:

Premiéra představení Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete, 8. července 2024, Ostrava.

FotoAuthors:

Deník/Lukáš Kaboň



Roubenku v Ostravě zachvátil požár. Následky ohně jsou nemalé



Shořela roubenka, 14. července 2025, [Ostrava](#)-Radvanice. | Video: Deník/Lukáš Kaboň

VP: Ale hned na to jsi z Ostravy odešel, je to tak?

PP: Ano. Režisér Martin Františák mně tehdy nabídl angažmá v brněnském divadle Polárka. Následně jsem přešel do Národního divadla [Brno](#), a posléze se stal členem HaDivadla.

VP: Takže jsi vlastně objel celé Brno.

PP: Dá se to tak říct. Jenže v HaDivadle nastal problém, protože mě do něj vzal tehdy končící šéf Luboš Balák, dá se říct, na truc svému nástupci Marianu Amsterovi. Aby ho naštvál tím, že bude mít v ansámblu herce, kterého nechtěl. Pochopil jsem tedy, že tam vlastně nejsem chtěný. Naštěstí přišla [nabídka](#) z Činoherního studia v Ústí nad Labem. Stejně jsem se ale pak jako boomerang vrátil do Ostravy, nejprve do Komorní scény Aréna a následně do Národního divadla [moravskoslezského](#).

VP: Tam jsi nyní v podstatě prvním hercem, jak se říká v divadelní hantýrce. Přitom je tvůj repertoár plný velmi složitých úkolů. Jak zvládáš těžké, hlavní role? Os Shakespeara přes Chlestakova k Leonardovi v Krvavé svatbě, anebo Trufa v Goldonim po [ostravsku](#)? Protože musím zmínit, že kromě nich jsi vytvořil i velmi zajímavé monodrama Perníkář v režii Vojtěcha Štěpánka ve Studiu G. Monodrama považuji pro každého herce za opravdovou výzvu. Jak tě napadlo se pustit do takového projektu?

REKLAMA

REKLAMA

PP: Vyplývalo to z toho, že jsem měl po čtyřech letech volno. A přišla tato nabídka. Rozhodlo však téma, které mě velmi zajímalo. Jelikož jsem z Haviřova a viděl jsem řadu dokumentů o drogové problematice, a hlavně dva o samotném Romanovi, o němž vlastně text hry je. Řekl jsem si tedy: proč ne. Knihu, podle níž divadelní text vznikl, jsem si schválně nepřečetl až do premiéry, aby mě její obsah neovlivnil.

Fotogalerie: Ostrava, Letní shakespearovské slavnosti, Večer tříkrálový, 8. 7. 2024



VP: Takže původem jsi z Haviřova?

PP: Jasně.

VP: Když se nyní dostaneme k Shakespearovi, při jaké příležitosti ses jako herec poprvé setkal s jeho texty?

PP: Bylo to už v době studia, při maturitním představení Sen noci svatojánské v režii Bedřicha Jansy. Vzpomínám na toto nastudování rád třeba v souvislosti se spolužákem Petrem Ochvatem, který byl výjimečný talent našeho ročníku, herecky i pohybově. Pamatuji si, jak říkal, že se v tanci cítí mnohem svobodněji než v činoherním herectví, které vnímal příliš intelektuálně zatěžkané. A za roli Puka právě v tomto představení obdržel vyznamenání nebo pochvalu za výborné ztvárnění role. To se na škole příliš nedělo.



VP: A jaká byla tvoje první profesionální shakespearovská role?

PP: To byl jeden z Vrahů v Richardu III. v Národním divadle Brno.

VP: V rámci Letních shakespearovských slavností jsi hrál už slavnou roli Hrobníka v Hamletovi v režii Janky Ryšánek-Schmiedtové. Jak jsi poprvé cítil atmosféru LSS?

PP: Já mám letní hraní nesmírně rád. Už během působení v Brně jsem se účastnil projektu Divadla Sedm a půl, takové letní štace po Baťově kanálu po řece Moravě. Zúčastnil jsem se asi tří ročníků, kdy jsme objížděli různé přístavy a rejdy. Tehdy jsem poznal, jak je letní hraní kouzelné a nádherné a že mě opravdu baví. Zároveň ale jak je časově náročné. Při LSS jsem pak zjistil, že je to projekt ještě náročnější - vzhledem k velikosti produkce. Určitě je to ale něco, co mě lákalo a stále láká a baví.



Svět modelů na Slezskoostravském hradě

Ostravsko

VP: Víím o tobě, že jsi měl vždycky hodně herecké práce, ať už v divadle, nebo později před kamerou, takže předpokládám, že na osobní život moc času není. Jak ses třeba seznámil s svojí ženou? Bylo to v kostýmu?

REKLAMA

PP: To ty, Vladimíre, víš ze všech nejlépe, protože to bylo během Mikuláše, kdy jsi nás oslovil, jestli nechceme dělat já čerta a moje žena Kristýnka anděla. Takže konkrétně jsme se poprvé potkali na zadním sedadle tvého auta. Takže ano, mé seznámení s mou budoucí ženou bylo v kostýmu.

VP: Musíme připomenout, že Kristýnka je dnes herečkou v Komorní scéně Aréna.

PP: Ano, my jsme se tam vystřídalí, dá se říct.



Ostravský herec, původem z Havířova, Petr Panzeneberger.

VP: A teď máte kromě syna Jáchyma další miminko.

PP: Dceru Adinu. Kristýna se teď bude vracet k hraní po mateřské. Ale i v jejím průběhu se na jeviště vracela, měla domluvu s vedením divadla, že když bude moct některý večer hlídat babička, tak by mohla oprášit některé své role. A musím říct, že to vycházelo celkem dobře.

VP: Musím také zmínit tvé dlouholeté účinkování v televizním Studiu Kamarád. Měl jsi ten pořad rád jako malý kluk?

REKLAMA

PP: Ano, měl a velice. Moje nejoblíbenější postavy byly Muf a Harry Showman.

VP: Jaký to byl pocit, když jsi právě tyto dvě postavy převzal po Jiřím Císlerovi?

PP: Byla to velká výzva, které jsem se nejprve docela bál. Z produkce mi poslali materiál, ať naposlouchám jeho hlas a intonaci, a zkusím je napodobit. Ale vyšlo to. Když jsem poprvé vstoupil do studia, kde se pořad natáčí, mezi ty kulisy, byl jsem naprosto infantilní. Lumír Olšovský, který zrovna daný díl režíroval, mě ovšem ujišťoval, že takoví jsou tam na začátku všichni, že je to normální.

VP: Jak dlouho už v pořadu účinkuješ?

PP: Teď je to osmý rok.



Fronta na aru, mazlení s užovkou. Den zvířat přitáhl do Staré Orlové stovky lidí

Karvinsko

VP: To je úžasné. Když zůstaneme u tvé spolupráce s televizí, tak musím vzpomenout tvoji zajímavou roli v detektivce, kterou dělala Česká televize Ostrava.

PP: Stíny v Mlze. Tam jsem poprvé před kamerou hrál kladnou postavu, detektiva. Předtím jsem dostával většinou role vojáků Wehrmachtu, esesáků, zlodějů, překupníků aut a tak dále.

REKLAMA



VP: Takže krásná zkušenost, výborně. Když se vrátím k Shakespearovi, v jakém překladu ses s ním setkal nejčastěji? Byly to překlady Jiřího Joska, nebo profesora Hliského, který Letním shakespeareovským slavnostem v podstatě vědoví?

PP: Většinou šlo o překlady právě pana profesora Hliského.

VP: I v případě zmíněného brněnského Richarda III.?

PP: Ano. Překlady pana Joska jsem hrál asi třikrát za celou moji dosavadní kariéru. Celkově jsem účinkoval v asi sedmi Shakespearových hrách.

VP: Je nějaká shakespeareovská role, která tě vyloženě láká?

PP: Ani ne. Já jsem vždy měl za takovou špičku pomyslného shakespeareovského ledovce titulní postavu Richarda ve stejnojmenné tragédii. A to se mi splnilo nyní v Národním divadle moravskoslezském, kde jsem se mohl této příležitosti ujmout.

VP: A jak se osobně těšíš na LSS? A na jaké diváky LSS se těšíš nejvíce? Na ty ostravské, pražské, bratislavské...?

PP: Na ty ostravské jednoznačně.

VP: Tak to ti za ně moc děkuji a za sebe děkuji za moc příjemný rozhovor.

REKLAMA

Libil se Vám tento článek? Ohodnoťte jej.



Sdílet

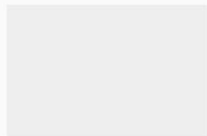


Kateřina Součková

Redaktorka

[Napište mi](#)

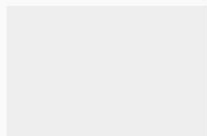
Vybrali jsme pro vás



Baník po přípravě: problémy v obraně, kádr (zatím) pohromadě a překvapení Almási

Šest přípravných zápasů je minulostí, zbývá posledních pár dní na trénink a jde se do akce....

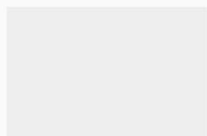
[Chance Liga](#)



Ostravský Jih opět ovládne hudební festival. V srpnu se uskuteční na náměstí

Náměstí Ostrava-Jih bude v polovině srpna hostit už třetí ročník festivalu nazvaného Jih ožije hudbou. Na...

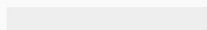
[Volný čas](#) 23



Levý břeh Ostravice v Ostravě bude po obnově relaxační zónou

Obnova levého břehu Ostravice v Ostravě, kde vzniká klidová zóna, by měla být hotová v listopadu. Vyjde ...

[Ostravsko](#) 5



Nová cyklotrasa z Radvanic do Bartovic

